

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Ved Stranden 8
1061 København K
Tlf. 33 92 59 00
Fax 33 12 13 78
bm@bm.dk
www.bm.dk

13. december 2006

Vedlagt sendes besvarelse af spørgsmål nr. 40 af 15. november 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. (Alm. del - bilag 50).

Vores sag
104-0012/06-022-82

Claus Hjort Frederiksen

/

Karen Ryder

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 40 af 15. november 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (Alm. del – bilag 50).

December 2006

Spørgsmål nr. 40:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. september 2006 fra Landsforeningen af Førtidspensionister vedrørende evaluering af førtidspension, jf. alm.del – bilag 50.”

Vores sag
06-022-82

Svar:

I henvendelsen gennemgår Landsforeningen af Førtidspensionister en lang række lovområder, hvor der inden for Beskæftigelsesministeriets områder er nogle konkrete forslag inden for lov om arbejdsløshedsforsikring, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Herudover indeholder henvendelsen to overordnede forslag. Det ene forslag drejer sig om oprettelse af en arbejdsevneinstitution, og det andet forslag drejer sig om, at det administrative klagesystem på det sociale område nedlægges og erstattes af sociale domstole.

For så vidt angår disse, kan jeg henvise til vedlagte svar fra socialministeren på spørgsmål 254 (SOU Alm.del) fra Folketingets Socialudvalg på samme henvendelse fra Foreningen af førtidspensionister.

Ferieloven og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Feriepenge

Landsforeningen af Førtidspensionister mener, at det er uhensigtsmæssigt at få attesteret et feriekort som langtidssyg, da man dermed bliver raskmeldt og som følge deraf skal starte forfra i sygedagpengesystemet med henblik på en evt. revalidering, fleksjob eller førtidspension. Eller i værste fald ender i kontanthjælpssystemet.

Jeg kan oplyse, at hvis man er helt eller delvist sygemeldt, har man en feriehindring i ferielovens forstand. Hvis man er sygemeldt op til ferieperiodens udløb den 30. september, vil det være muligt at få feriepengene for hovedferien udbetalt uden at holde ferien. Det er dog en forudsætning, at sygdom-

men er indtrådt på det tidspunkt, hvor det ville være muligt at holde sin hovedferie, såfremt man ikke var blevet syg.

Tilsvarende vil det være muligt at få feriepengene for såvel hovedferie som for øvrig ferie udbetalt, hvis man er sygemeldt op til ferieårets udløb 30. april. Det er i den forbindelse muligt at få feriepenge udbetalt for de dage, der ikke har kunnet afholdes på grund af sygdommen.

Langtidssygemeldte vil derfor i mange tilfælde kunne få udbetalt deres feriepenge uden at holde ferien. I de tilfælde vil det derfor ikke være nødvendigt at raskmelde sig for at få sine feriepenge udbetalt.

Feriedagpenge

Til landsforeningens forslag til ændring af § 75 h, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring skal jeg bemærke, at det er en forudsætning for udbetaling af feriedagpenge, at man opfylder de almindelige betingelser for ret til arbejdsløshedsdagpenge, herunder kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Der kan derfor ikke udbetales arbejdsløshedsdagpenge og dermed heller ikke feriedagpenge, hvis man er helt eller delvist sygemeldt og derfor ikke står fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet.

Hvis man bliver rask og i øvrigt opfylder betingelserne for ret til feriedagpenge, kan der udbetales feriedagpenge i forlængelse af sygdom, men ikke samtidig med sygdom.

Sygedagpengeloven

Landsforeningen anser det for uhensigtsmæssigt, at en sygemeldt person – for at bevare retten til sygedagpenge – kan tvinges til at gennemgå en behandling, der kan medføre en risiko for en forværring.

Baggrunden for spørgsmålet er reglen i sygedagpengeloven om, at retten til dagpengene falder bort, så længe den sygemeldte afviser at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage nødvendig lægebehandling.

Jeg kan oplyse, at formålet med denne regel er at sikre, at den sygemeldte deltager i en behandling, der kan fremme helbredelsen og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Reglen om bortfald af sygedagpengene kan kun anvendes, hvis den sygemeldte afviser en behandling, der klart har betydning for arbejdsdygtigheden, og som ikke indebærer risiko for en forværring af helbredet.

Det er endvidere landsforeningens opfattelse, at kommunerne ikke overholder reglerne i sygedagpengeloven om varighedsbegrænsning og forlængelse af dagpengeperioden, og at kommunerne ikke retter sig efter de afgørelser, der træffes af ankemyndighederne.

Udgangspunktet er her naturligvis, at kommunernes afgørelser skal være så rigtige og truffet på et så fyldestgørende grundlag som muligt. Det er noget, der løbende arbejdes på.

Således er sygedagpengelovgivningen netop blevet moderniseret, og der vil blive udsendt en ny stor vejledning på hele sygedagpengeområdet i foråret 2007. Der er desuden grund til at forvente, at sammenlægningen af kommunerne og jobcenterstrukturen betyder en større faglig bæredygtighed. Endelig arbejder Ankestyrelsen, der har den vigtige opgave at koordinere praksis, løbende med forskellige redskaber til at forbedre kommunernes afgørelser.

For så vidt angår kommunernes efterlevelse af ankeafgørelserne gælder det, at kommunen – hvis ankemyndigheden ændrer en afgørelse – skal udbetale eller genoptage udbetalingen af sygedagpenge, så længe den sygemeldte opfylder betingelserne for at få sygedagpenge. Hvis sagen derimod hjemvises til kommunen til fornyet behandling, skyldes det, at der er omstændigheder, der ikke er taget med i kommunens afgørelse. Dette forhold betyder, at den sygemeldtes ret til sygedagpenge afhænger af, hvilken afgørelse kommunen træffer på det nye grundlag. Der kan naturligvis klages over denne nye afgørelse efter de gældende regler.

Lov om aktiv socialpolitik

Landsforeningen foreslår en række ændringer i lov om aktiv socialpolitik, som drejer sig om bl.a. forsørgelsespligt, revalidering og ledighedsydelse.

Efterlevelse af reglerne

Landsforeningen udtrykker tilfredshed med loven på nogle områder, men kritiserer, at kommunen ikke altid følger reglerne. Her må jeg henvise til, at borgerne har mulighed for at klage over kommunens afgørelser. Der er desuden – som nævnt ovenfor – grund til at forvente, at sammenlægningen af kommunerne betyder en større faglig bæredygtighed.

For at tilskynde kommunen yderligere til at fremme indsatsen har regeringen tillige ændret på den statslige refusion af kommunernes udgifter til bl.a. ledighedsydelse. Kommunerne får således ikke refusion af udgifter til ledighedsydelse, hvis en person har modtaget denne ydelse i 18 måneder inden for 24 måneder. Denne ændring skal tilskynde kommunen til at finde fleksjob til personer, der er visiteret hertil.

Individuel sagsbehandling

For så vidt angår spørgsmålet om individuel sagsbehandling er jeg helt enig med landsforeningen i ønsket om, at sagsbehandling skal ske i forhold til hver enkelt person, og at personer skal have ansvaret for at forsørge sig selv. Dette er også i overensstemmelse med de gældende regler herom. For gifte gælder der yderligere, at man også har pligt til at forsørge sin ægtefælle, hvis

denne ikke kan forsørge sig selv. Der er ikke planer om at ændre på denne virkning, der følger af ægteskabsindgåelse.

Revalidering

På revalideringsområdet har foreningen ønsket, at ordet ”kan” i flere bestemmelser ændres til ”skal”.

Jeg har ikke planer om at ændre reglerne på disse områder, da jeg finder, at det tjener brugernes interesser bedst, at der ikke stilles krav til bestemte løsninger, men at loven giver mulighed for, at der tages individuelle hensyn. Specielt for personer med nedsat arbejdsevne, er det centralt, at loven giver mulighed for at tilgodese særlige hensyn.

Landsforeningen ønsker, at revalidering er forsøgt, inden der visiteres til fleksjob. Jeg kan oplyse, at jeg er helt enig i dette synspunkt, og det svarer også til de gældende regler. Jeg kan tilføje, at kommunerne som led i justeringen af fleksjobområdet fremover mister refusionen af udgifter til ledighedsydelse, hvis kommunen ikke har sikret, at visitationsgrundlaget er korrekt.

Ledighedsydelse

Foreningen har endvidere ønsket en række ændringer i reglerne om ledighedsydelse.

Landsforeningen ønsker, at man bevarer retten til ledighedsydelse, hvis man flytter til en anden kommune. Jeg kan helt tilslutte mig dette ønske. Det er tilflytningskommunen, der får ansvaret for at udbetale ledighedsydelse, når man flytter. For at sikre, at personen kan få udbetalt ledighedsydelsen i tilfælde af flytning, er det dog nødvendigt, at personen i god tid inden flytningen orienterer kommunen herom, så kommunen har mulighed for at sikre, at betingelserne for udbetalingen fortsat er opfyldt.

Landsforeningen ønsker ikke, at kommunen skal foretage en vurdering af, om et tilbud om fleksjob er rimeligt. Jeg tror dog nok, at landsforeningen vil være enig med mig i, at personer, visiteret til fleksjob, fortsat skal have mulighed for at afslå et tilbud, der ikke er rimeligt, uden at det medfører sanktioner. Det er kommunen, der vurderer, om et tilbud er rimeligt, men der kan klages over kommunens afgørelse.

Endelig har landsforeningen foreslået, at der gives mulighed for at modtage ledighedsydelse mere end 6 måneder efter, at man er fyldt 60 år.

Regeringen har ingen planer om at ændre 6 måneders reglen.

*Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
Fleksjob, arbejdsredskaber m.v.*

Også på fleksjobområdet foreslår landsforeningen, at ordet ”kan” i en række bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats erstattes af ”skal”,

Hertil kan jeg oplyse, at ordet ”kan” skal fortolkes således, at personen har ret til tilbuddet, hvis personen i øvrigt opfylder de betingelser, som tilbuddet forudsætter. Opfylder personen betingelserne for fleksjob, arbejdsredskaber, befordringsgodtgørelse m.v., skal kommunen bevilge personen det pågældende tilbud.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der netop er gennemført en justering af fleksjobordningen, som trådte i kraft den 1. juli 2006. Formålet med justeringen var ikke mindst at sikre, at kommunernes visitation af personer til fleksjob bliver bedre, og at ledigheden for visiterede til fleksjob nedbringes.

Som led heri har kommunerne – som tidligere nævnt – fået et øget økonomisk incitament til at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at en person er berettiget til fleksjob m.h.p. at sikre, at fleksjobordningen ikke anvendes til personer, der kunne klare et arbejde på normale vilkår.

For at nedbringe ledigheden skal kontakten mellem kommunen og visiterede til fleksjob være mere intensiv i form af et individuelt kontaktføreløb hver 3. måned, revurderingen af, om en person fortsat står til rådighed for et fleksjob, er rykket frem fra 18 måneder til 12 måneder, og ledige har fået ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse inden for de første 12 måneders ledighed.

Fremover vil en ledig fleksjobvisiteret også kunne få hjælp fra anden aktør til at finde et fleksjob efter 6 måneders ledighed, hvis personen ønsker det. Efter 12 måneders ledighed skal kommunen henvise personen til anden aktør. Herudover får en fleksjobvisiteret fra 1. januar 2007 ret til befordringsgodtgørelse ved deltagelse i tilbud om vejledning, opkvalificering og virksomhedspraktik, hvis personen opfylder betingelserne for befordringsgodtgørelse. Endvidere får nyansatte i fleksjob ret til en mentor.